

ת"פ 49441/03/14 - מדינת ישראל נגד ט ט

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 49441-03-14 מדינת ישראל נ' ט(עציר)

ת"פ 27042-10-12 מדינת ישראל נ' ט(אסיר)

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ט ט (עציר)

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד אורית מנצ'יקובסקי

ב"כ הנאשם: עו"ד גיל אדלמן

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 49441-03-14 (להלן: "**התיק העיקרי**") בעבירות כדלקמן:

א. **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

ב. **חבלה כשעברין מזויין**, לפי סעיף 335(א)(1) לחוק.

ג. **חבלה חמורה**, לפי סעיף 333 לחוק.

ד. **תקיפה סתם**, לפי סעיף 379 לחוק.

2. בנוסף, צירף הנאשם ת"פ 27042-10-12 (להלן: "**התיק המצורף**") בו הורשע בהתאם להודאתו בכתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:

אישום ראשון:

א. **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק.

ב. **היזק לרכוש במזיד**, לפי סעיף 452 לחוק.

ג. **תקיפת בת זוג הגורמת חבלה**, לפי סעיף 382(ג) לחוק.

אישום שני:

עמוד 1

א. תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק.

אישום שלישי:

א. היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק.

ב. תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק

3. על פי המתואר בעובדות כתב האישום בתיק העיקרי ביום 27.3.14 התגורר הנאשם בבית של המתלונן. באותו יום, עת היו השניים שכובים על המיטה בחדר הבית, החל המתלונן לגעת בגופו של הנאשם ולנשק את צווארו. הנאשם כעס על מעשיו של המתלונן, ובתגובה נטל מאפרה עשויה מברזל והיכה בראשו ובאפו של המתלונן, נגח בראשו והכה בפניו באמצעות אגרופיו, וכן הכניס בחוזקה גרב לפיו של המתלונן. בהמשך, עת חיפש הנאשם את מפתחות דלת הבית כדי לעזוב, הלך למטבח, נטל סכין ולאחר מכן חזר לחדר הבית. בהמשך משהלך המתלונן למטבח, הלך הנאשם מאחוריו ואז לפת באמצעות זרועותיו את צווארו של המתלונן, ומשכו חזרה לחדר הבית. המתלונן נשך ושרט את הנאשם בחזהו כדי להיחלץ מידו. בהמשך, בעודו מחזיק בידו סכין, איים הנאשם על המתלונן באומרו "אני מוריד לך את הגרון" הניף את הסכין לעבר המתלונן והורה לו לפתוח את הדלת ולא לגעת בשום דבר. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלונן פצע חתך בירך רגלו השמאלית מהסכין. כמו כן נגרמו למתלונן חבלות חמורות בדמות שבר באף, שבר דחיסה ושברית שיניים. בנוסף נגרמו למתלונן נפוחות באף ואדמומיות בעין שמאל. בעקבות זאת נזקק המתלונן לטיפול רפואי ואושפז בבית חולים.

4. על פי המתואר בעובדות האישום הראשון בתיק המצורף, בעת הרלוונטית לכתב האישום היתה המתלוננת זוגתו של הנאשם ובחודש החמישי להריונה. ביום 18.3.12 איים הנאשם על המתלוננת באומרו כי יהרוג אותה וישבור את המחשב הנייד שלה, גידף אותה ואיים כי יכה אותה. בהמשך זרק הנאשם לעבר המתלוננת מצית ופגע ברגלה, ובהמשך השליך לעברה מטאטא, ומשלא פגע בה חבט בגופה באמצעות המטאטא. בנוסף, בעט הנאשם ברגליה של המתלוננת, הכה באגרופיו בכתפה, סטר לה ונגח באפה שכתוצאה מכך התנפח והאדים ובהמשך שב ואיים בכך שהרים את הקב שלו לעברה וכן שבר את מכשיר הטלפון הסלולרי שלה. על פי המתואר באישום השני, חודשיים עובר למתואר באישום הראשון נשך הנאשם את המתלוננת בגבה. על פי המתואר באישום השלישי, באוגוסט 2011 היכה הנאשם בפניה של המתלוננת. משניסתה להתקשר למשטרה, נטל ממנה הנאשם את הטלפון ושבר אותו על גופה.

5. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתבי האישום המתוקנים ונשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן.

תסקיר שירות המבחן

6. על פי תסקיר שירות מבחן מיום 6.1.15, הנאשם כבן 25, פרוד ואב לשתי בנות. עלה עם משפחתו ארצה בשנת 1993. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, במהלך לימודיו היה מעורב באירועי אלימות שונים וכן לקראת סוף לימודיו הגיע לבית הספר תחת השפעת חומרים פסיכו-אקטיביים. התגייס לצבא ושירת שירות חלקי, במסגרת השירות גילה קשיי הסתגלות ולבסוף שוחרר לאחר שריצה מאסר בגין גניבה מחיל. לאחר שחרורו עבד בעבודות מזדמנות כשברקע שימוש בסם מסוג חשיש ושימוש לרעה באלכוהול. הנאשם החל לצרוך אלכוהול בגיל 14 והחל לצרוך חשיש מגיל 17. בשנים אחרונות החל בצריכה אינטנסיבית ושימוש מוגבר בסמים מסוג ניס גאי שפגע בתפקודו הזוגי והתעסוקתי. בהתייחסו לעבירה מיום 17.3.14, לקח הנאשם אחריות על חלקיו התוקפניים והאלימים בעבירה ושיתף ברקע שקדם לאלימות. לדבריו המתלונן הציע לו להתגורר עימו, לסייע לו בשיפוץ הבית ובאחזקה שוטפת תמורת

מגורים ללא תשלום. בליל העבירה התעורר מנגיעות של המתלון בגופו, תיאר תחושה של בהלה, כעס ופגיעה אשר גרמו לאלימות שנקט כלפי המתלון. לדבריו רצה לצאת מהדירה אך היא היתה נעולה והמתלון לא נתן לו את המפתחות כשהתבקש לעשות זאת. הנאשם הביע כעס כלפי המתלון וניכרה תחושת קורבנות. לצד זאת ביטא הבנה לכך שהתנהל באופן לא פרופורציונאלי ולדבריו מכיר בדפוסיו האלימים והתוקפניים שעמדו בבסיס העבירה. בהתייחסו לעבירות כלפי בת זוגו מיום 18.3.12 שיתף כי באותה תקופה סבל משבר ברגלו והיה חסר מעש בבית, הרבה בשתיית אלכוהול והעבירה התרחשה כשהיה תחת השפעת אלכוהול. לדבריו התגלע ויכוח בינו לבין המתלוננת ואז התפרץ כלפיה באלימות. ביטא צער וחרטה בגין התנהלותו וניכרה תחושת אשמה ורצון לכפר על מעשיו כלפי המתלוננת. בשיחה עם המתלוננת, שיתפה כי יחסיה עם הנאשם ידעו עליות ומורדות, כי מדובר היה במקרה אלימות בודד של הנאשם כלפיה. שיתפה כי הנאשם הוא אדם טוב שהשימוש בחומרים פסיכו אקטיביים הביאו אותו לאופן התנהלותו. לדבריה איננה חוששת ממנו ומרגישה שיכולה להציב לו גבולות. הנאשם מטופל בקהילת אילנות מתאריך 29.6.14 וזהו ניסיונו הראשון בטיפול גמילה. הנאשם קיבל את סמכות הצוות המטפל וביצע את תפקידיו באופן מיטבי. בפן הקבוצתי הינו שקט ומתקשה לבוא לידי ביטוי אך ניכר כי מפנים את הדברים אותם חווה בקבוצה. בהמשך דווח כי הנאשם עושה מאמצים לשנות את אורחות חייו וניכרים מאמציו לשתף באופן פתוח בשיחות פרטניות וקבוצתיות. להתרשמות שירות המבחן ניכר כי הנאשם נעדר כוחות לערוך שינוי בכוחות עצמו וכיום במסגרת הטיפולית מקבל חיזוקים וכוחות המאפשרים לו להתחיל לערוך התבוננות בחייו, להבין את קשייו והתנהלותו לאורך חייו. שירות המבחן התרשם מיכולתו להתייחס לפגיעה בסביבתו ולחלקו בביצוע העבירות, וכן ממודעות והכרה בעומק התלות בחומרים ממכרים ובקשר שבין צריכתם לאורח חייו הבעייתי. העו"ס בקהילת אילנות התרשמה שיש מקום להמשיך בשילובו של הנאשם בטיפול כגורם אשר יסייע בהימנעות משימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים לאורך זמן. שירות המבחן מעריך כי ללא השתלבות בטיפול קיים סיכון גבוה לחזרה לשימוש בחומרים ממכרים ולהתנהלות אלימה. נוכח זאת המליץ שירות המבחן להטיל עליו צו מבחן למשך שנתיים במהלכם יסיים את הטיפול בקהילה כולל חצי שנה בהוסטל, ולאחר מכן המשך טיפול אמבולטורי, לצד מאסר על תנאי.

טיעוני הצדדים

7. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד נטליה אוסטרובסקי, הנאשם יליד 1989 ולו הרשעות קודמות מבית דין צבאי. באשר למתואר בכתב האישום בתיק העיקרי, מדובר באירוע של התפרצות זעם מצד הנאשם כלפי המתלון כאשר הזעם קיבל ביטוי באלימות קשה ובלתי מרוסנת שהפגין הנאשם כלפי המתלון שהוכה על ידו באופן חמור. תוצאות האירוע יכלו להיות טראגיות. תחילה תקף הנאשם את המתלון באמצעות מאפרה ובהמשך באמצעות סכין כאשר רבות נאמר על תת תרבות הסכין ושימוש בה לפתרון סכסוכים. הנאשם עשה שימוש בחפצים קטלניים בתקיפת המתלון וגרם לו לחבלות חמורות. באשר לאירועים המתוארים בתיק המצורף, מדובר על אלימות כלפי בת זוגו במספר הזדמנויות, שתיים מתוכן התרחשו כאשר היא היתה בהריון. האירועים כוללים תקיפה, גרימת חבלה, איומים והיזק לרכושה. באשר לתסקיר שירות מבחן, גם לגרסתו של הנאשם אין כל הצדקה לתקיפת המתלוננת. הנאשם תקף אותה בחומרה על אף שרגלו היתה שבורה. גם לעמדת המתלוננת יש להתייחס בעירבון מוגבל נוכח טענתה כי מדובר באירוע בודד שעה שכתב האישום מייחס לנאשם שלושה אישומים. המהלך הטיפולי שעשה הנאשם מלמד כי בתחילת הדרך הוא היה מרוכז בצרכים קונקרטיים שלו והתקשה לבוא לידי ביטוי. כמו כן, את העבירות בכתב האישום העיקרי ביצע הנאשם, לגרסתו, שעה שעזב את סביבתו המוכרת וניסה לשקם את עצמו. תקיפת המתלון לא נעשתה על רקע התמכרותי אלא בשל דפוס אלימות של הנאשם. המאשימה עתרה שלא לקבל את המלצת שירות המבחן אלא להשית ענישה שתהלוך את חומרת מעשיו של הנאשם. המלצת שירות המבחן מתבססת אך ורק על טובתו של הנאשם ומתעלמת מהשיקולים האחרים אותם חייב בית המשפט לשקול בגזירת עונשו של נאשם. הערך המוגן שנפגע הינו שלמות גופו של אדם. באשר לתיק העיקרי עתרה ב"כ המאשימה למתחם שנע בין 24 חודשי מאסר ועד 4 שנות מאסר בפועל. באשר לאירועים בכתב האישום בתיק המצורף עתרה המאשימה למתחם שנע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל לכל אחד מהאישומים. המאשימה עתרה שלא להסתפק ברף הנמוך של המתחם ולהשית על

הנאשם עונש מאסר ממושך מאחורי סורג וברח, מאסר על תנאי, פיצויים למתלוננים וכן קנס כספי גבוה.

8. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד גיל אדלמן, הנאשם צעיר, כבן 25, גרוש ואב לשתי בנות. ללא עבר פלילי משמעותי. האירוע המתואר בתיק העיקרי התרחש תוך כדי רצונו של הנאשם להעתיק את מקום מגוריו ולפתוח דף חדש. הוא הגיע ללוד ופגש את המתלונן, אדם מבוגר שהציע לו מגורים תמורת עזרה בשיפוץ הדירה. הנאשם נעתר להצעה מתוך כוונה לעבוד ולהרוויח בכבוד. הנאשם הרגיש שהמתלונן פוגע בו מינית ללא הסכמתו והגיב בצורה אימפולסיבית וקשה. אין חולק כי התגובה חרגה מפרופורציות, אולם הנאשם מיד דיווח למשטרה תוך כדי הבעת חרטה על האירוע. הנאשם מיד הבין כי המתלונן פצוע וזקוק לעזרה, הוא לא ניסה לברוח אלא המתין במקום. אילו התנהגותו היתה מעט יותר מרוסנת ניתן היה לומר כי היא נעשתה כאקט של הגנה עצמית. הנאשם היה עצור מיום 14.3.14 עד ליום 29.6.14, ואז שוחרר לקהילה טיפולית בה הוא נמצא עד היום. בקהילה הוא מתפקד ונמצא בטיפול בפעם הראשונה בחייו. תחילה היו לנאשם קשיים בהליך הטיפול מאחר שחש רגשות אשמה כלפי בנותיו, אך הוא התמודד עם הקשיים ועושה מאמצים לשנות את אורחות חייו. הטיפול בקהילה הוא למשך שנה בסופה ישתלב בהוסטל למשך שנה נוספת. שירות המבחן ממליץ על מבחן למשך שנתיים, כך שהיה והנאשם לא יעמוד בתנאים ניתן יהיה לגזור את עונשו מחדש. הנאשם לקח אחריות על מעשיו, ביטא הבנה לאופן התנהלותו, מכיר בדפוסיו האלימים ומטפל בהם. המתלוננת והנאשם התגרשו, היא רואה באירועים כאירוע אחד של אלימות ומכירה בהשפעת החומרים הממכרים על התנהגותו. ב"כ הנאשם עותר לחרוג ממתחם העונש נוכח ההליך השיקומי שערך הנאשם ולאמץ את המלצת שירות המבחן ותמך עתירתו באסופת פסיקה שהגיש.

9. הנאשם הביע חרטה על מעשיו.

דין

10. במקרה דנן, צירף הנאשם שני תיקים בהם מיוחסים לו עבירות אלימות חמורות כלפי שני מתלוננים. האחד כלפי אדם מבוגר ממנו, אצלו הוא התגורר, כלפיו השתמש הנאשם באלימות חמורה תוך שהוא עושה שימוש בחפצים וגורם לו לחבלות חמורות עד אשר נזקק לאשפוז בבית חולים. מעשים אלו ביצע הנאשם בתגובה לנגיעות בעלות אופי מיני מצידו של המתלונן כלפיו. התיק השני הוא אירועי אלימות כלפי זוגתו, אשר היתה בחלק מהמקרים בהריון. גם כלפיה נקט הנאשם אלימות קשה תוך שימוש, בין היתר, בחפצים שונים. באשר לחומרתם של המעשים המתוארים בכתבי האישום אין צורך להכביר מילים. אולם, מזה כחצי שנה ויותר נמצא הנאשם בקהילה טיפולית בה הוא מתפקד באופן תקין ונראה כי על פניו מתחיל הנאשם להפנים את חומרת מעשיו ואת הצורך שלו בטיפול מעמיק. בכך משקף מקרה זה את המתח אשר קיים בין שיקול ההלימה לבין שיקול השיקום.

11. כידוע, לאחר תיקון 113 לחוק העונשין, נחלק הליך גזירת העונש לשלושה שלבים: בשלב הראשון יש לקבוע את מתחם העונש ההולם לכל אירוע בהתאם לנסיבותיו; בשלב השני יש לבחון אם יש מקום לחרוג מן המתחם עקב שיקולי שיקום או שלום הציבור הנוגעים לנאשם; ובשלב השלישי יש לקבוע את עונשו של הנאשם בגדרי המתחם, בהתחשב בנסיבותיו האישיות.

12. כתב האישום בתיק העיקרי מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**. כתב האישום בתיק המצורף מתאר שלושה אירועי אלימות שנעברו כלפי המתלוננת בשלושה מועדים שונים ועל כן יש לקבוע מתחם עונש הולם לגבי כל אחד מהם.

קביעת מתחם העונש ההולם

13. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם

העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

14. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו בגין מעשיו של הנאשם בשני כתבי האישום הינם פגיעה בשלמות גופו של אדם, בבטחונו, בשלוות נפשו וברכשו. במיוחד כאשר מדובר בעבירות שנעברות כלפי בת זוג בביתה על ידי בן זוגה שעה שהיא נושאת את ילדו ברחמה.

15. על החומרה שבפתרון סכסוכים באמצעי אלימות עמד בית-המשפט העליון, בין היתר, בע"פ 8991/10 **מכבי נ' מדינת ישראל** (27.10.11):

"בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות.

...

המסר החד-משמעי שעל בתי המשפט להעביר הוא כי לא ניתן להשלים, בשום מקרה, עם פתרון סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע, ועל כן בדין נתן בית משפט קמא משקל מרכזי בגזר הדין לחומרת מעשיו של המערער".

חומרה רבה אף מיוחסת לשימוש בסכין. בית המשפט העליון ציין רבות כי מי שעושה שימוש בסכין לשם פתרון סכסוכים, דינו ככלל מאסר מאחורי סורג ובריא (ע"פ 4741/13 **מדינת ישראל נ' נעאמנה** (10.6.14)).

16. על אודות חומרת העבירות שבהן הורשע הנאשם ניתן ללמוד אף מהעונש המרבי שקבע המחוקק בגין, של שבע שנות מאסר לעבירה של גרם חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, שש שנות מאסר בגין חבלה ופגיעה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 335(א)(1) ביחד עם סעיף 334, ושש שנות מאסר לעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין.

17. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה פגיעה ברף בינוני עד גבוה בתיק העיקרי וברף בינוני בתיק המצורף. באשר לתיק העיקרי, מדובר בפגיעות חמורות אשר בוצעו באמצעות מאפרת ברזל וסכין אשר בנקל יכולות לגרום למתלונן לנזק חמור בהרבה. הגם שלמעשיו של הנאשם קדמה התנהגות שאינה הולמת מצידו של המתלונן לא ניתן לראות במעשיו תגובה פרופורציונאלית או מוצדקת. באשר לתיק המצורף, מדובר במסכת של אלימות הכוללת פגיעה פיזית עד כדי גרימת חבלה, איומים והיזק לרכושה של המתלוננת, בין היתר כדי למנוע ממנה לפנות לעזרת המשטרה.

18. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. ברע"פ 4883/12 **הררי נ' מדינת ישראל** (28.6.12), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ועוד. הנאשם וחבריו תקפו נהג מונית אשר סרב להסיעם משום שהיו מעל הכמות המותרת בחוק. בהמשך אף הפר הנאשם הוראה חוקית. בית משפט השלום גזר עליו שישה חודשי עבודות שירות. בית משפט המחוזי החמיר את עונשו, והוא נידון ל-12 חודשי מאסר בפועל.

ב. ברע"פ 7734/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** (28.10.12), נדחתה בקשת רשות ערעור של

נאשם, אשר הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירת של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשם, בין היתר, היכה את המתלונן באמצעות אגרוף, ובהמשך נטל בקבוק שתיה אשר באמצעותו תקף אדם נוסף. הנאשם נעדר עבר פלילי. נידון לעונש מאסר בפועל למשך 11 חודשים, לצד עונשים נלווים.

ג. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 30709-01-12 **לופט נ' מדינת ישראל** (27.3.12), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירה של חבלה חמורה. המתלונן ביקש מהנאשם ומחבריו להנמיך את המוסיקה שהם מקשיבים לה ומשסירבו ניגש לרמקולים והנמיך בעצמו את המוסיקה ומשך בידו של הנאשם. בתגובה הנאשם הכה אותו במכת אגרוף באפו, כתוצאה ממנה נפל המתלונן, ראשו נחבט ונגרמו לו שברים רבים בעצמות האף והמטומה בקרקפת. נדון ל- 10 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים, סה"כ 16 חודשי מאסר בפועל.

ד. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 45636-06-13 **מדינת ישראל נ' טל** (30.6.13), התקבל ערעור המדינה על קולת העונש של נאשם אשר הורשע בעבירה של חבלה כשהעברין מזויין. הנאשם תקף אחר על ידי כך שחבט פעמיים בבקבוק בראשו עד שהבקבוק נשבר על ראשו של המתלונן וגרם לו לחתך עמוק בפניו ושני חתכים בזרוע ימין. הנאשם צעיר, ללא עבר פלילי, בעל נסיבות אישיות אשר החל בהליך טיפולי ושירות המבחן המליץ להימנע ממאסר בפועל על מנת שלא לדרדר אותו ולפגוע בהישגים הטיפולים הראשונים שהושגו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 9 חודשי מאסר בפועל לשנתיים מאסר בפועל והחמיר בעונשו של הנאשם מ- 6 חודשי ע"ש ל- 12 חודשי מאסר בפועל.

ה. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 17880-01-09 **אבו מוח נ' מדינת ישראל** (21.6.09), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של חבלה ופציעה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין. הנאשם צעיר, ללא כל עבר פלילי, בן למשפחה קשת יום ומרובת נפשות שהוא מפרנסה היחיד. הנאשם דקר בסכין את המתלונן אשר היה מעסיקו, לאחר שזה התייחס אליו באופן משפיל מבזה ותוקפני לרבות נקיטת אלימות פיזית ומילולית. נידון ל- 10 חודשי מאסר פועל ועונשים נלווים.

ו. בת"פ (פ"ת) 12531-11-10 **מדינת ישראל נ' דוידוב** (2.12.12), הורשע נאשם בהתאם להודאתו, בביצוע עבירות של חבלה ופציעה בנסיבות מחמירות, החזקת סכין ועוד. הנאשם יחד עם אחרים, היכה את המתלונן בבעיטות ואגרופים, עד אשר התמוטט ונפל על הרצפה. בהמשך, אף דקר הנאשם את המתלונן בפניו ובמותניו. לנאשם עבר פלילי. נידון ל- 9 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

19. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים בהם הורשעו נאשמים בעבירות אלימות כלפי בת זוג הוטלו על נאשמים עונשים כמפורט להלן:

א. ברע"פ 4140/10 **ג' ח' נ' מדינת ישראל** (6.9.10), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע במספר עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ואיומים. הנאשם תקף ואיים על בת זוגו במספר הזדמנויות. בשניים מן המקרים היא נזקקה לטיפול רפואי בבית חולים. שירות המבחן המליץ על אפיק שיקומי - טיפולי, המתלוננת ביקשה שלא למצות עימו את הדין. נדון ל- 10 חודשי מאסר בפועל.

ב. ברע"פ 3629/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (18.5.11), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בחמש עבירות של תקיפת בת זוג, וכן בשתי עבירות איומים. הנאשם, בין היתר, תקף את המתלוננת, רעייתו, בכך שהיכה אותה בראשה באגרופיו, עיקם את

ידה, נשכה וסטר בפניה. נדון ל- 9 חודשי מאסר בפועל.

ג. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 22007-03-14 **זלאן נ' מדינת ישראל** (20.5.14) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים. מעשיו של הנאשם בוצעו תחת השפעת אלכוהול, לנאשם קשיי שפה, המתלוננת העידה בפני ביהמ"ש כי כאשר הנאשם אינו שותה הוא אינו אלים, לנאשם הרשעה קודמת בעבירות דומות. נדון ל-18 חודשי מאסר והפעלת מאסר על תנאי. סה"כ נידון לשנתיים מאסר.

ד. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 17008-12-09 **פרחי נ' מדינת ישראל** (2.2.10), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה, איומים, תקיפה והיזק בזדון, ונדון ל-10 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ה. ת"פ (פ"ת) 25094-05-10 **מדינת ישראל נ' פלוני** (1.13.12), הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי בת זוגו ובעבירות נוספות כלפיה. הנאשם תקף אותה מספר פעמים, החל בהליך טיפולי, שירות המבחן המליץ על עבודות שירות. נידון ל- 9 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ו. בת"פ (כ"ס) 23034-05-11 **מדינת ישראל נ' אדרי** (9.10.13), הורשע נאשם בהתאם להודאתו בביצוע עבירות של איומים, תקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות והפרת הוראה חוקית. הנאשם משך בשערה של המתלוננת, זרק לעברה טלפון, איים עליה והפר צו האוסר עליו להיכנס לביתו. נידון ל- 6 חודשי עבודות שירות, לצד עונשים נלווים.

20. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה**; מעשי האלימות של הנאשם, הן בתיק העיקרי והן בתיק המצורף, עשויים היו להביא לנזקים חמורים יותר למתלוננים. באשר לתיק העיקרי, במיוחד נוכח השימוש בסכין, באמצעותה פצע את המתלונן ברגלו וכן נוכח שימוש בחפץ כבד עימו הכה את המתלונן בפניו. באשר לתיק המצורף נוכח היות המתלוננת בהריון שעה שהכה אותה ועלול היה להיפגע העובר.

ב. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה**; כתוצאה ממעשיו של הנאשם בתיק העיקרי נגרמו למתלונן פצע חתך בירך רגלו השמאלית מהסכין. כמו כן נגרמו למתלונן חבלות חמורות בדמות שבר באף, שבר דחיסה ושברית שיניים. בנוסף נגרמו למתלונן נפיחות באף ואדמומיות בעין שמאל. בעקבות זאת נזקק המתלונן לטיפול רפואי ואושפז בבית חולים. כתוצאה ממעשיו של הנאשם בתיק המצורף, באישום הראשון, נגרמה למתלוננת נפיחות ואודם באפה וכן שבר הנאשם את מכשיר הטלפון הסלולרי של המתלוננת. באישום השלישי שבר הנאשם את מכשיר הטלפון של המתלוננת.

ג. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה והקרבה לסייג לאחריות הפלילית**; את האירועים המתוארים בתיק העיקרי ביצע הנאשם על רקע כעסו על כך שהמתלונן נגע בו נגיעות בעלות אופן מיני שלא בהסכמתו. בהקשר זה מעשיו של הנאשם, הגם שנעשו בתגובה להתנהגות של המתלונן אשר לא היתה לרוחו ונעשתה בניגוד לרצונו של הנאשם, חרגו מפרופורציה בעוצמתם, ובוודאי שאינם עולים כדי הגנה עצמית. עם זאת יש ליתן לכך משקל לקולא. בפרט יש לתת את הדעת לכך שבמהלך האירוע הנאשם חיפש וביקש את מפתחות דלת הכניסה כדי לצאת מהמקום.

עוד נתתי דעתי לפער הגילאים בין הנאשם למתלונן, כאשר הנאשם הינו בשנות העשרים לחייו ואילו המתלונן בשנות ה- 60 לחייו. האירועים בתיק המצורף בוצעו, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, על רקע צריכת אלכוהול.

ד. עוד יש לתת את הדעת לכך, כי הנאשם לא נמלט ממקום האירוע לאחר המעשים, אלא הבין את חומרת מעשיו והתקשר מיד למשטרה כדי להזעיק עזרה והמתין במקום עד הגעתם.

21. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** באשר לאירוע המתואר בתיק העיקרי הינו החל מ- 9 חודשי מאסר בפועל ועד ל- 24 חודשי מאסר בפועל. באשר לאירועים המתוארים בתיק המצורף מתחם העונש ההולם הינו בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל.

סוגיית הסטייה מן מהמתחם

22. במקרה דנן, החל הנאשם בהליך טיפולי במסגרת חלופת מעצר בקהילת "אילנות" מיום 29.6.14. מתוך חו"ד של גורמי הטיפול עולה כי עם הגעתו לקהילה הוא קיבל את סמכות הצוות המטפל וביצע את תפקידיו באופן מיטבי. לצד זאת בפן הרגשי היה מוצף ברגשות אשמה וחרטה אל מול שתי בנותיו בגין קשייו לתפקד כאב עבורן. בחלוף הזמן נטה להדחיק תחושות אלה ולהתמקד בתפקוד קונקרטי. בפן הקבוצתי היה שקט והתקשה לבוא לידי ביטוי אך ניכר כי הפנים את הדברים אותם חווה בקבוצה. בהמשך, דווח כי הנאשם עושה מאמצים לשנות את אורחות חייו וניכרים מאמציו לשתף באופן פתוח בשיחות הפרטניות והקבוצתיות. כמו כן, התרשמות שירות המבחן הינה כי במסגרת הטיפולית מקבל הנאשם חיזוקים וכוחות המאפשרים לו להתחיל לערוך התבוננות בחייו וכן ממודעות והכרה בעומק התלות בחומרים ממכרים ובקשר שבין צריכתם לאורח חייו הבעייתי. כמו כן, העו"ס בקהילת אילנות התרשמה שיש מקום להמשיך בשילובו של הנאשם בטיפול כגורם אשר יסייע בהימנעות משימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים לאורך זמן. שירות המבחן העריך כי ללא השתלבות בטיפול קיים סיכון גבוה לחזרה לשימוש בחומרים ממכרים ולהתנהלות אלימה. סבורני כי ראוי להתחשב בהליך השיקומי המשמעותי אותו החל הנאשם לפני למעלה מחצי שנה. אולם, יש לתת את הדעת לכך כי ההליך הטיפולי אותו עובר הנאשם אינו מטפל באופן יעודי בבעיה המרכזית של הנאשם והיא בעיית האלימות. אמנם סובל הנאשם מהתמכרות לחומרים פסיכו-אקטיביים והוא זקוק לטיפול בבעיה זו, וייתכן כי חלק מהעבירות המתוארות בכתב האישום בתיק המצורף אכן בוצעו על רקע בעיה זו ואולם לא ניתן להתעלם מכך שהעבירה המתוארת בתיק העיקרי הינה עבירה אלימות חמורה באופייה אשר לא בוצעה על רקע שימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים. לא זו אף זו, סבורני כי מתוך תסקיר שירות המבחן ניתן ללמוד על הליך שיקומי אשר עדיין נמצא בשלבי הראשוניים וזאת על אף שהחל לפני מעל לחצי שנה. על כן, סבורני כי על אף הרתמות הנאשם להליך השיקומי אין בהליך שיקומי זה הצדקה לסטות ממתחם העונש ההולם, אלא יש להתחשב בו בתוך המתחם.

גזירת העונש המתאים לנאשם

23. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו;** הנאשם יליד 1989, אב לשתי בנות, בעל הרשעות קודמות מבתי דין צבאיים בגין ריצה מאסרים קצרים במסגרת צבאית, אשר עתה נמצא בראשיתו של הליך טיפולי, אין ספק כי עונש מאסר מאחורי סורג ובריח יפגע בו.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב;**
הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות והביע חרטה. מתסקיר שירות המבחן ניכר כי הנאשם עושה במאמצים כדי לחזור למוטב, להיגמל מסמים ולשקם את חייו.

ג. **נסיבות חיים קשות היתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה,** הנאשם החל לצרוך סמים ואלכוהול מגיל צעיר, עם השנים הלכה צריכה זו והפכה ליותר ויותר אינטנסיבית. בילדתו ספג הנאשם אלימות קשה מצד אביו, אשר נפטר ממחלה כאשר היה הנאשם כבן 17, ומאז ספג אלימות מצד אחיו הגדולים. על רקע שימוש באלכוהול ותחת השפעת אלכוהול ביצע הנאשם את עבירות האלימות כלפי המתלוננת. משהחליט להתרחק מאזור מגוריו ועבר להתגורר עם המתלונן, אירע האירוע בגינו חש מושפל, ועליו הגיב באופן האלים המתואר בכתב האישום.

ד. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו;** לחובתו של הנאשם 3 הרשעות קודמות מבי"ד צבאי בגין עבירות היעדרות מהשירות וגניבה מחייל, בגין ריצה תקופות מאסר קצרות. אין לנאשם הקשעות קודמות מבתי משפט בערכאות האזרחיות.

ה. עוד נתתי דעתי לכך שהנאשם היה עצור מיום 14.3.14 עד ליום 29.6.14, והחל מיום זה נמצא בחלופת מעצר בקהילת אילנות.

24. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב להתנהגותו האלימה של הנאשם בחלקה כשהוא נתן תחת השפעת אלכוהול.

פיצוי כספי

25. המדובר בעבירה בה נגרמו חבלות למתלוננים וכן ניזוק רכושה של המתלוננת, ועל כן סבורני כי יש לפצותם.

האיזון בין השיקולים השונים - המתח שבין שיקול ההלימה לשיקול השיקום

26. לעניין המתח שבין שיקול ההלימה לבין שיקול השיקום והיחס ביניהם, מן הראוי להפנות לדברי כב' השופט א' שהם בע"פ 4425/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.11.14):

"סבורני, כי עם כל הצער הכרוך בדבר, אין ניתן להימנע כליל מהטלת עונש מאסר לריצוי בפועל, לנוכח חומרת מעשיו של המערער והנזק הרב שגרם לקורבן העבירה. עם זאת, אציע לחברי למתן במידת מה את תקופת המאסר, מתוך מתן משקל נוסף למאמצי השיקום שעושה המערער, ומתוך תקווה כי בתום ריצוי המאסר יחזור המערער לנהל אורח חיים נורמטיבי, כפי שהוא עושה כיום".

ולדברים אלה הצטרף באותה פרשה כב' השופט נ' סולברג כדלקמן:

"גורלו של המערער המר לו מאד - רפואית, נפשית, אישית ומשפחתית. תנאי המצוקה שבהם גדל מחייבים למתוח עד הקצה את מידת הרחמים. ברם, פטור מבלעדי עונש מאסר ממשי - אי-אפשר... עונש המאסר יבטא אפוא עוד שלב בתהליך התיקון והשיקום שהמערער נמצא בעיצומו, ולוואי ויתמיד בו".

27. דברים אלה נכונים, בשינויים המחויבים, אף למקרה דנן, כאשר שיקולי השיקום מצדיקים הקלה בעונשו

של הנאשם, ואולם אין בהם כדי להצדיק הימנעות מהטלת עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח.

28. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים. אני ער להמלצת שירות המבחן להסתפק בצו מבחן לשנתיים לצד מאסר על תנאי, אולם סבורני כי עונש זה אינו מאזן כראוי בין שיקולי הענישה השונים.

סוף דבר

29. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. **10 חודשי מאסר בפועל** בניכוי ימי מעצרו מיום 14.3.14 עד 29.6.14.
- הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית הסוהר הדרים ביום 12.4.15 עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפון: 08-9787377, 08-9787336.
- ב. 8 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו כל עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות עבירת איומים, או עבירה של היזק לרכוש במזיד.
- ד. פיצוי בסך 1,500 ₪ למתלונן בתיק העיקרי. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.8.15 ויועבר למתלונן על פי פרטים שתמסור המאשימה.
- ה. פיצוי בסך 1,000 ₪ למתלוננת בתיק המצורף. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.8.15 ויועבר למתלונן על פי פרטים שתמסור המאשימה.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ל' שבט תשע"ה, 19 פברואר 2015, בנוכחות הצדדים.